

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Lukáše Pišvejce v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 17. 7. 2025, č. j. 51 A 56/2025 - 10,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal, aby krajský soud zrušil rozhodnutí ze dne 18. 6. 2025, č. j. MV-92526-2/TP-2025, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 9. 5. 2025. Tímto rozhodnutím Krajské ředitelství policie Středočeského kraje odmítlo s odkazem na § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, žádost žalobce o poskytnutí informací.

[2] Krajský soud výše uvedeným usnesením žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť její podání posoudil jako zjevné zneužití práva.

[3] Usnesení krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, ve které požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení konkrétního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud obě jeho žádosti zamítl usnesením ze dne 3. 9. 2025, č. j. 3 As 113/2025-9. Konstatoval, že byť by majetkové poměry stěžovatele mohly osvobození od soudního poplatku odůvodňovat, žádost o informace je dalším podáním stěžovatele, v němž žádá o informace, které se dotýkají jeho osobní sféry zcela vzdáleně, případně souvisí s okolnostmi časově vzdálenými. S ohledem na to stěžovatele vyzval

k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, přičemž jej poučil o následcích nevyhovění této výzvě.

[5] Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo stěžovateli doručeno dne 4. 9. 2025, kdy je osobně převzal. Lhůta k zaplacení soudního poplatku tedy marně uplynula v pátek dne 19. 9. 2025. Stěžovatel na výzvu reagoval pouze podáním, které doručil osobně dne 8. 9. 2025 Městskému soudu v Praze (podání bylo předáno zdejšímu soudu dne 12. 9. 2025). V něm žádá, aby Nejvyšší správní soud nezastavoval řízení podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Stěžovatel dále vznesl blíže neodůvodněnou námitku podjatosti vůči třetímu senátu Nejvyššího správního soudu.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) téhož zákona] zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Stěžovatel nepředestřel žádné okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, a ani nedoložil, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Takové žádosti nelze vyhovět (viz např. usnesení ze dne 22. 3. 2024, č. j. 8 As 32/2024-18, ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 33/2024-20, či ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14). Jeho podání, mimo nesouhlas s procesním postupem, který stěžovatel vnímá jako tendenční, je ve své podstatě opět odůvodněno opakujícím se obecným tvrzením o politické objednávce založeným na nepodložené domněnce vedení tajného spisu o osobě stěžovatele. Nejvyšší správní soud v minulosti již opakovaně konstatoval závěr, že tato obecná tvrzení o údajné politické objednávce nevyvolávají nutnost vyhovění žádosti (srov. usnesení ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14, ze dne 20. 2. 2025, č. j. 7 As 322/2024-16, ze dne 30. 4. 2025, č. j. 4 As 58/2025-15). Výše uvedené je plně aplikovatelné i na danou věc. Podmínky pro postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích tak v dané věci nebyly splněny.

[8] Protože stěžovatel soudní poplatek ani přes výzvu soudu nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Ve vztahu k namítané podjatosti Nejvyšší správní soud předně uvádí, že stěžovateli dne 18. 8. 2025 doručil informaci o složení senátu společně s poučením o možnosti namítat podjatost ve lhůtě do jednoho týdne. Lhůta pro námitku podjatosti tak uplynula dne 25. 8. 2025. V této lhůtě stěžovatel námitku podjatosti neuplatnil. Pokud pak stěžovatel odvozuje podjatost soudu až z obsahu usnesení ze dne 3. 9. 2025, č. j. 3 As 113/2025-9, jímž soud v nynějším řízení zamítl jeho procesní návrhy, tak podle právní úpravy a konstantní judikatury důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (viz § 8 odst. 1 s. ř. s. a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2019 č. j. Nao 166/2019-28, ze dne 19. 11. 2019, č. j. Nao 206/2019-56, ze dne 28. 11. 2019, č. j. Nao 201/2019-39, ze dne 30. 1. 2020, č. j. Nao 235/2019-41 atp.).

pokračování

[10] Dále lze doplnit, že Nejvyššímu správnímu soudu je známo, že obdobné námitky podjatosti vůči soudům (popř. jednotlivým soudcům) stěžovatel vznáší opakovaně, zpravidla pokud soud nevyhoví jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud v tomto postupu spatřuje zneužití práva, které nepožívá právní ochrany (obdobně též např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2024, č. j. 5 As 227/2024-12, či ze dne 31. 7. 2025, č. j. 7 As 128/2025-17, srov. též usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2018, sp. zn. II.ÚS 3209/18). Nejvyšší správní soud tak nepředkládal námitku podjatosti k rozhodnutí jinému senátu tohoto soudu dle § 8 odst. 5 s. ř. s.

[11] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu kasační stížnosti, spočívající v prokázání právního vzdělání či předložení plné moci ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 3. 9. 2025, č. j. 3 As 113/2025-9, rovněž vyzván, nepostupoval zdejší soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v nedostatku právního zastoupení (obdobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70, ze dne 23. 11. 2023, č. j. 7 Ads 201/2023-22, či ve věci téhož stěžovatele ze dne 27. 6. 2024, č. j. 7 As 86/2024-19).

[12] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 22. září 2025

Mgr. Lenka Krupičková
předsedkyně senátu